

[Gade]

Jeg synes selv, der er god logik i at operere med minimumsbestemmelser på dette område.

Jeg havde før en parallel til EF, og jeg har tænkt videre over det siden. I Folketinget er der ved at være enighed om, at man i EF skal gå ind for flertalsafgørelser om minimumsregler på miljøområdet. Det betyder rent faktisk, at man påtvinger et mindretal nogle minimumsregler, også selv om det eventuelt lokalt har lyst til – »lokalt« i den forbindelse er et land – at have ringere regler.

Nu er vi ikke i flere lande, nu er vi i ét land, og dér er det egentlig logisk, at en fremadrettet miljølov opererer med, at man selvfølgelig kan lave skærpede krav lokalt, men at vi af hensyn til den truede natur har et minimumssæt. Hvis det er det, vi nu skal diskutere i udvalget, så synes jeg, det bliver spændende, for så er det en helt anden dagsorden end det, der står på tryk.

Det andet, jeg gerne vil hæfte mig ved, er spørgsmålet om adgang. Jeg kan ikke og har ikke kunnet læse det på anden måde, end at der er klare begrænsninger i adgangen, og så er der også udvidelser i adgangen. Det handler, så vidt jeg husker, om at cykle, men ellers er der nogle adgangsindskrænkninger, og så er der en anden udvidelse af adgangen, der skal laves bekendtgørelse om. Altså: der er to udvidelsesområder, og så er der nogle indskrækningsområder.

Ministeren sagde, at der er tale om en stor, samlet udvidelse af adgangen – det var det, ministreren sagde her – og jeg vælger at tolke det på den måde, at vi da i hvert fald fra starten på udvalgsarbejdet må kunne gå ud fra, at de steder, hvor vi kan se svækkelser, er væk, og det vil sige, at det er åbningerne, vi skal drøfte videre.

Fredningsnævn skal, hvad andre har været inde på, lægges over til amterne. Jeg forstår på ministreren, at et vigtigt argument er, at der er direkte valg. Det er jo en interessant tankegang. Den kan gennemføres mange steder i lovgivningen. Jeg synes, at i en sådan saglig diskussion er det ét argument. Det skal vejes op med, om f.eks. et organ som et fredningsnævn, hvor naturinteresser har direkte adgang, hvilket jo også er en slags demokrati, måske alligevel er et sted, der mere sikkert fastholder netop disse naturbeskyttelsesinteresser.

Men alt det kan vi jo kigge på under udvalgsarbejdet.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til hr. Gade vil jeg gerne sige, at der samlet er tale om udvidelser. Der er på enkeltområder tale om indskrænkninger, hvor ordet »driftsbygninger« er kommet ind. Det er klart, at det er en afvejning. Jeg mener, det er meget vigtigt, at der samlet bliver tale om en udvidelse. Jeg mener også, det er rigtigt at sige, at der er nogle steder, hvor det har været generende af hensyn til erhvervet, at der var den adgang. Det er det afvejede hensyn.

Derfor kan man ikke sige, at man bare har fjernet svækkelserne. Der er hele tiden tale om afvejninger. Jeg er godt klar over, at sådan er oppositionens holdning ikke, men for mig er der tale om nogle afvejninger, hvor jeg har set på totalresultatet: en stærkt udvidet adgang for befolkningen til naturen. Uanset hvad der er kommet frem her, synes jeg dog, at man må kreditere det. Det har ikke været på tale før, og det er altså kommet på tale nu, at der bliver en stærkt udvidet adgang for befolkningen til naturen, og så må vi diskutere, om de indskrænkninger, der er, er rimelige eller ej.

Men jeg vil gerne sige, at jeg synes, de var rimelige, dels for at sikre ejerne, dels for at sikre erhvervet, når jeg til gengæld kunne opnå, at der blev fuldstændig fri adgang til det åbne land – det er der ikke i dag – og når man kan cykle i skovene. Det kan man undre sig over at man ikke kan, men det kan man altså ikke i dag. Alle den slags ting synes jeg dog ikke vi skal se væk fra.

Jeg tror, vi skal tage en nærmere diskussion om svækkelse og bonuslokalplaner. Men jeg vil gerne sige, at det ikke har været tanken, at man skulle sætte lovregler til side. Det er ikke meningen med ordet »svækkelse«. Der er i dag mulighed for at give dispensation fra strandbyggelinjer og byggelinjer og alt muligt andet, og de dispensationsmuligheder er der også i fremtiden.

Så man kan sige, at ordet »svækkelse« – sådan lidt groft sagt, og i hvert fald hvis ikke vi skal have et detaljeret udvalgsarbejde her – er på linje med, at man ved dispensationer i en vis forstand kan svække, fordi man kan ændre hensigtsmæssigt på nogle bygge- og beskyttelseslinjer og den slags ting, hvor vi har været ude for, at der i det virkelige liv kan være behov for den slags dispensationer. Det er derfor, at paragrafferne har været der hele tiden.